

væsentlig større Beføjelse, nemlig til at regulere den nuværende Rutebilkørsel under Hensyn til, at Rutebilnettet unægtelig paa mange Punkter lider af afgørende Mangler. Hovedhensynet, der har gjort sig gældende for Udvalget, er dette at skabe et tilfredsstillende Trafiknet, paa hvilket en naturlig fremtidig Udvikling kan bygges, og derigennem lægge Grundvolden til et Samarbejde mellem Jernbaner og Automobile, i hvilken Retning der allerede er begyndt en Udvikling, og hvad der maa anses for økonomisk naturligt for Landet som Helhed. Jeg skal her henviser til Betænkningen, som er meget omfattende desangaaende, og til Lovforslagets Motiver.

Den eneste Særafgift, der er tænkt lagt paa Ruteautomobiler, er en Afgift til det Nævn, som er foreslaaet indført.

Det fremgaar af Betænkningen, at Personbefordringen pr. km med Rutebil i Almindelighed er dyrere end de gængse Jernbanetakster her i Landet, og det fremgaar baade af den nu fremkomne Betænkning og af Rutebilkommissionens Betænkning, der blev afgivet i Efteraaret, at de Takster, som Lastrutebilerne tager, ogsaa ligger højt — hvor der ingen Konkurrence er endogsaa meget højt. Nationaløkonomisk set forekommer det mig ogsaa, at der her er en Opgave, som tydeligt peger i Retning af Samarbejde mellem Automobile og Jernbaner, saaledes at de store Kapitaler, der er anbragt i Jernbaner, fuldt ud udnyttes, og samtidig saaledes, at de nyskabte Ruter kan faa de gunstigste Vilkaar at virke under. Noget saadant er ogsaa begyndt her i Landet, baade for Personkørselens og Lastvognskørselens Vedkommende. Der er i Betænkningen nævnt adskillige Eksempler herpaa, og jeg skal henviser til Side 79—87. Men det er ikke blot saaledes, at der er paabegyndt en Udvikling, hvorefter der køres, om jeg saa maa sige, paa tværs af Banerne for at trække Trafik ind til dem. Der foreligger ogsaa i den senere Tid Eksempler paa, at i alt Fald Privatbaner har taget Spørgsmaalet op om at skaffe et Supplement til Toggangen ved at søge en Automobilrute gennemført eller i hvert Fald ved, naar en saadan gaar langs med en Bane, at søge at udnytte den, saa at den kan komme til at virke som et Supplement til Toggangen paa vedkommende Bane.

Hovedopgaven maa være ved Udnyttelse af begge Arter af de af det offentlige kontrolerede Transportvirksomheder at give Befolkningen den største trafikale For-

del, baade i Henseende til Transportbillighed og Transportbequemmelighed og i Henseende til Transportsikkerhed. De offentlige Transportmidler bør helt og fuldt stille sig i Befolkningens Tjeneste. Derfor maa det ogsaa, hvis dette Lovforslag vedtages — hvad jeg meget vil anbefale —, være saaledes, at det i det enkelte Tilfælde nøje undersøges, om Betingelserne for at give Tilladelse til Oprettelse af en Automobilrute er til Stede, og det bør nøje undersøges, om den bør drives alene eller i Forbindelse med en Jernbane, enten saaledes, at den kører fra Oplandet ind til Banen, eller saaledes, at den kører langs med Banen i korresponderende Drift til Udfyldning af Toggangen. Det maa efter min Mening anses for skadeligt nationaløkonomisk set, at Automobilene tager den Part af Trafikken, som de nu bedst magter, og derigennem svækker Banernes Drift, saaledes at disse for Godstransportens Vedkommende udelukkende bliver henvist til Massetransport og til den ret uregelmæssig fremkommende Transport, som Automobilene slet ikke magter og heller ikke egner sig til, thi derved kan Banernes Økonomi svækkes i en saadan Grad, at der maa opretholdes højere Takster for dem, end nødvendigt vilde være, hvis man havde en rimelig, hensynsfuld Regulering af selve Problemet. I øvrigt maa jeg for mit Vedkommende anse Konkurrencen mellem Banerne og Bilerne for god. Jeg tør slet ikke afvise den, eller jeg maa sige, at det erfaringsmæssigt har vist sig, at denne Konkurrence har virket inciterende, saa at baade Rutebiltrafikken og Jernbanetrafikken derigennem har udviklet sig godt, trafikalt set, og endogsaa saaledes, at den har medført adskillige hensigtsmæssige Trafikforbedringer, der har billiggjort Trafikken. Det staar for mig som utvivlsomt, at en tilfredsstillende Ordning af Rutebilkørselen for en væsentlig Del maa bestaa i, at Jernbanenettet og Rutebilnettet kommer til at supplere hinanden paa en passende Maade, saa at Jernbanerne med deres store Transportevne udgør Hovedstammen, til hvilken Automobilruterne slutter sig, idet de udfylder de tilstedeværende Mangler og derved bidrager til at løse Trafikproblemet som Helhed.

Jeg skal med disse Ord tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Ingen af de tre paa Dagsordenen opførte Sager kan behandles i dette Møde uden Tingets